

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► **B**

WSPÓLNE DZIAŁANIE

z dnia 3 grudnia 1998 r.

przyjęte przez Radę na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, w sprawie prania brudnych pieniędzy, identyfikacji, wykrywania, zamrażania, zajmowania i konfiskaty narzędzi oraz zysków pochodzących z przestępstwa

(98/699/WSiSW)

(Dz.U. L 333 z 9.12.1998, str. 1)

zmienione przez:

Dziennik Urzędowy

	nr	strona	data
► M1 Decyzja ramowa Rady 2001/500/WSiSW, z dnia 26 czerwca 2001 r.	L 182	1	5.7.2001

WSPÓLNE DZIAŁANIE

z dnia 3 grudnia 1998 r.

przyjęte przez Radę na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, w sprawie prania brudnych pieniędzy, identyfikacji, wykrywania, zamrażania, zajmowania i konfiskaty narzędzi oraz zysków pochodzących z przestępstwa

(98/699/WSiSW)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. K.3 ust. 2 lit. b),

uwzględniając inicjatywę Zjednoczonego Królestwa,

uwzględniając plan działania grupy wysokiego szczebla ds. przestępczości zorganizowanej zatwierdzony przez Radę Europejską na posiedzeniu w Amsterdamie w dniach 16 i 17 czerwca 1997 r., w szczególności zalecenie 26 lit. b) dotyczące środków do wzmocnienia wykrywania i zajęcia zysków pochodzących z przestępstwa,

analizując poglądy Parlamentu Europejskiego w drodze konsultacji przeprowadzonej przez Prezydencję zgodnie z art. K.6 Traktatu o Unii Europejskiej,

uwzględniając wspólne działania z dnia 5 grudnia 1997 r. ustanawiające mechanizm oceny zastosowania i wdrażania na poziomie krajowym międzynarodowych przedsięwzięć w zakresie walki ze zorganizowaną przestępczością ⁽¹⁾ oraz z dnia 19 marca 1998 r. ustanawiające program wymiany, szkoleń i współpracy dla osób odpowiedzialnych za zwalczanie przestępczości zorganizowanej (Falcone Programme) ⁽²⁾,

uwzględniając związanie się przez Państwa Członkowskie zasadami Konwencji Rady Europy z 1990 r. w sprawie prania brudnych pieniędzy, wykrywania, zajęcia i konfiskaty zysków z przestępstwa,

uwzględniając projekt wspólnego działania dotyczącego uznania jako przestępstwo karne udziału w organizacji przestępczej w Państwach Członkowskich Unii Europejskiej, w szczególności przestępstwa objęte tym wspólnym działaniem,

uwzględniając wymogi dyrektywy Rady 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991 r. w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy ⁽³⁾, oraz 40 zaleceń do walki z praniem pieniędzy sformułowanych w 1996 r. przez Grupę Roboczą ds. Finansowych odnośnie do Prania Pieniędzy (FATF), w szczególności jej zalecenie 4,

uwzględniając wspólne działania z dnia 17 grudnia 1996 r. dotyczące zbliżenia ustawodawstw i praktyk Państw Członkowskich Unii Europejskiej w celu zwalczania narkomanii i zapobiegania oraz zwalczania nielegalnego handlu narkotykami ⁽⁴⁾,

w trosce o wspólny cel jakim jest poprawa koordynacji między organami przestrzegania prawa,

przywołując wspólne działanie w sprawie utworzenia Europejskiej Sieci Sądowej, przyjęte przez Radę dnia 29 czerwca 1998 r. ⁽⁵⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

zdolność do zakłócania działalności przestępczej w zakresie przestępczości zorganizowanej przez skuteczniejszą współpracę między Państwami Członkowskimi w dziedzinie identyfikacji, wykrywania, zamrażania lub zajmowania i konfiskaty aktywów pochodzących z przestępstwa, ulega ciągłej poprawie;

wzajemnie zgodne praktyki czynią współpracę na szczeblu Wspólnoty europejskiej skuteczniejszą w zakresie identyfikacji, wykrywania, zamrażania lub zajmowania oraz konfiskaty nielegalnych aktywów;

zalecenie nr 16 powyżej wspomnianego planu działania dotyczącego zwalczania przestępczości zorganizowanej podkreśla potrzebę przyspieszenia procedur współpracy sądowej w sprawach związanych z przestępczością zorganizowaną, przy znaczącym zmniejszeniu opóźnień w przekazywaniu i odpowiedziach na wnioski;

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 15.12.1997, str. 7.

⁽²⁾ Dz.U. L 99 z 31.3.1998, str. 8.

⁽³⁾ Dz.U. L 166 z 28.6.1991, str. 77.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 342 z 31.12.1996, str. 6.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 191 z 7.7.1998, str. 4.

▼B

przystąpienie Państw Członkowskich do Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z 1959 r.;

w świetle Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z 1988 r. oraz Sesji specjalnej w sprawie narkotyków Zgromadzenia Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych z 1988 r.;

uznając osiągnięcia seminarium z Dublina z 1996 r. w sprawie konfiskaty aktywów w określeniu przeszkód w skutecznej współpracy;

przy założeniu, że formy współpracy ustanowione w niniejszym wspólnym działaniu nie naruszają innych form dwustronnej bądź wielostronnej współpracy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

▼M1**▼B***Artykuł 2*

1. W ramach funkcjonowania Europejskiej Sieci Sądowej każde Państwo Członkowskie przygotowuje łatwy w użyciu przewodnik zawierający informacje o tym, gdzie otrzymać poradę i jaką pomoc można uzyskać przy identyfikacji, wykrywaniu, zamrażaniu lub zajmowaniu i konfiskacie narzędzi oraz zysków pochodzących z przestępstwa. Przewodnik będzie również zawierał wszelkie ważne ograniczenia dotyczące takiej pomocy oraz informacje, które powinny dostarczyć państwa występujące z wnioskiem.

2. Do Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej przesyła się przewodniki określone w ust. 1, które przetłumaczy on na języki urzędowe instytucji Wspólnoty Europejskiej. Sekretariat Generalny rozprzodza przewodniki do Państw Członkowskich, Europejskiej Sieci Sądowej i Europolu.

3. Każde Państwo Członkowskie zapewnia bieżącą aktualizację przewodnika określonego w ust. 1 oraz przesłanie wszelkich jego zmian do Sekretariatu Generalnego Rady w celu przetłumaczenia i dystrybucji zgodnie z ust. 2.

▼M1**▼B***Artykuł 4*

1. Państwa Członkowskie zachęcają śledczych, sędziów śledczych i prokuratorów z Państw Członkowskich do bezpośredniego kontaktu w celu właściwego wykorzystania istniejących porozumień o współpracy, dla zagwarantowania, że wnioski o pomoc, na formalnej drodze, nie będą składane niepotrzebnie. Kiedy wymagany jest wniosek formalny, państwo wnioskujące zapewnia jego należyte przygotowanie i to, aby spełniał on wszystkie wymogi państwa, do którego wniosek jest skierowany.

2. W przypadku gdy nie jest możliwa realizacja wniosku o pomoc w sposób oczekiwany przez państwo wnioskujące, państwo, do którego wniosek jest skierowany, stara się spełnić żądanie innym sposobem, po odpowiednich konsultacjach z państwem wnioskującym, respektując w pełni ustawodawstwo krajowe, jak i zobowiązania międzynarodowe.

3. Państwa Członkowskie składają wniosek o pomoc z chwilą, gdy określony jest dokładny rodzaj pomocy, a w przypadku gdy we wniosku zaznaczono „pilne” lub podano nieprzekraczalny termin, wyjaśniają przyczyny nagłości lub nieprzekraczalnego terminu.

▼ **B***Artykuł 5*▼ **M1**▼ **B**

2. W przypadku gdy w trakcie wykonywania żądanej pomocy prawnej w jednej dziedzinie Państwa Członkowskiego pojawi się potrzeba przeprowadzania dalszych dochodzeń w innej dziedzinie Państwa Członkowskiego, Państwo Członkowskie podejmuje, w przypadku gdy nie jest to sprzeczne z jego prawem, wszelkie możliwe czynności dla udzielenia niezbędnej pomocy, bez potrzeby sporządzenia dalszego wniosku o pomoc.

3. W przypadku gdy realizacja żądania ujawnia potrzebę prowadzenia dalszych dochodzeń w odpowiedniej kwestii, a państwo wnioskujące wystosuje dodatkowe pismo z wnioskiem o pomoc, państwo, do którego wniosek jest skierowany, podejmuje, w przypadku gdy nie jest to sprzeczne z jego prawem, wszelkie możliwe kolejne czynności do wykonania takiego dodatkowego żądania.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie zapewniają gotowe uzgodnienia w celu zaznajomienia swoich organów sądowych z najlepszą praktyką we współpracy międzynarodowej przy identyfikowaniu, wykrywaniu, zamrażaniu lub zajmowaniu i konfiskacie narzędzi oraz zysków pochodzących z przestępstwa.

2. Państwa Członkowskie zapewniają zorganizowanie wszystkim śledczym, sędziom śledczym, prokuratorom i innym funkcjonariuszom zajmującym się współpracą międzynarodową w kwestii identyfikacji, wykrywania, zamrażania lub zajmowania i konfiskaty właściwych szkoleń w oparciu o najlepsze praktyki.

3. Prezydencja i zainteresowane Państwa Członkowskie, we współpracy, gdzie to stosowne, z Europejską Siecią Sądową i Europolem, organizują seminaria dla urzędników z Państw Członkowskich i innych praktyków, aby wspierać i rozwijać najlepsze praktyki oraz w celu wspierania spójności procedur.

Artykuł 7

Rada, przed końcem 2000 r., dokona oceny niniejszego wspólnego działania w świetle wyników wspólnego działania z dnia 5 grudnia 1997 r. ustanawiającego tryb oceny stosowania i wykonania na szczeblu krajowym zobowiązań międzynarodowych do zwalczania przestępczości zorganizowanej.

Artykuł 8

1. Z zastrzeżeniem ust. 2, Państwa Członkowskie podejmują wszelkie właściwe czynności w celu wykonania niniejszego wspólnego działania z chwilą jego wejścia w życie i zapewniają, aby jego treść została podana do wiadomości swoich odpowiednich władz krajowych i lokalnych.

▼ **M1**▼ **B***Artykuł 9*

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w Dzienniku Urzędowym i wchodzi w życie z dniem jego opublikowania.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 grudnia 1998 r. *W imieniu Rady* K. SCHLÖGL *Przewodniczący*